

πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 7 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 317 της 10.11.2001.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 24ης Οκτωβρίου 2002

στην υπόθεση C-233/01 (αίτηση του Giudice di pace di Palermo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (RAS) κατά Dario Lo Bue (¹)

(«Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγίες 73/239/ΕΟΚ και 92/49/ΕΟΚ — Τιμολογιακή ελευθερία — Δυνατότητα επικλήσεως οδηγιών κατά ιδιώτη»)

(2002/C 323/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-233/01, με αντικείμενο αίτηση του Giudice di pace di Palermo (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (RAS) και Dario Lo Bue, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 3, της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλισης ζωής, και την άσκηση αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 157), όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1), καθώς και των άρθρων 29 και 39 της οδηγίας 92/49, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechot, πρόεδρο τμήματος, F. Macken, και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, λαμβάνοντας υπόψη ότι το αιτούν δικαστήριο ενημερώθηκε ότι το Δικαστήριο προτίθεται να αποφανθεί μέσω αιτιολογημένης διατάξεως σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού του Διαδικασίας, λαμβάνοντας υπόψη ότι η μνημονευόμενη στο άρθρο 20 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου ενδιαφερόμενοι προσεκληθήσαν να υποβάλουν τις τυχόν εν προκειμένω παρατηρήσεις τους, εξέδωσε στις 24 Οκτωβρίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Μια οδηγία δεν μπορεί, από μόνη της, να δημιουργήσει υποχρεώσεις σε βάρος ενός ιδιώτη ούτε είναι, επομένως, δυνατή η προβολή, αυτής καθεαυτής, εναντίον του.

(¹) ΕΕ C 245 της 1.9.2001.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 3ης Οκτωβρίου 2002

στην υπόθεση C-273/01 (αίτηση του Tribunale di Bari για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Walter Ferro κατά Giovanni Santoro (¹)

(«Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ για τον συντονισμό των δικαιών των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες) — Εφαρμογή επί των μεσολαβητών»)

(2002/C 323/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-273/01, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία), κατ' εφαρμογή του άρθρου 234 ΕΚ, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του μεταξύ των Walter Ferro και Giovanni Santoro, σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαιών των κρατών μελών όσον αφορά τους ανεξάρτητους εμπορικούς αντιπροσώπους (ΕΕ L 382, σ. 17), καθώς και, επικουρικός, των άρθρων 52 και 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 3 Οκτωβρίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Οι διατάξεις της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαιών των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες), πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν τυχάνουν εφαρμογής σε περίπτωση εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως που εξαρτά το δικαίωμα αμοιβής ενός ατόμου που ασκεί το επάγγελμα του μεσολαβητή από την εγγραφή του σε προς τούτο τηρούμενο μητρώο.

(¹) ΕΕ C 289 της 13.10.2001.